

המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)
מרכז המידע למודיעין ולטרור

21.05.2006

בעל טור ערבי: על הממסד הדתי לפרסם פסקי הלכה נחרצים נגד הטרור*

בעקבות הפיגועים במצרים באפריל 2006, כתב בעל הטרור מחמד אל-חמאדי ביומון מהאמירויות המאוחדות "אל-אתחאד", מאמר בשם "הטרוריסטים... וחיוך המוות האחרון", בו קרא לממסד הדתי בעולם הערבי לפרסם פתוות [פסקי הלכה] נחרצות ואמיצות בגנות הטרור ותומכיו^[1]. להלן קטעים ממאמרו:

"האם יעז מישהו לכנות את פעולת הטרור שהתבצעה בערב יום שני שעבר בעיר התיירות דהב [...] כפעולת הקרבה או מסירת נפש??! האם ניתן להתייחס לשלושת הפיצוצים הרצופים בקרבת מסעדות, מלונות ואזורי תיירות הומי אדם כאל פעולה בעלת מטרה נעלה?!!

פעולת [הטרור] הזו גורמת לנו להדגיש מחדש את החשיבות שהעלמאא [חכמי דת] יפעלו בכנות, במסירות ומתוך שכנוע ויכריזו על עמדתם ביחס לפעולות הטרור האלה. [כמו כן] עליהם להדגיש שאין [לפעולות אלה] בשום פנים ואופן מקום באסלאם, ויתרה מכך שדת האסלאם מגנה אותן, שהרי זוהי דת של רחמים והדרכה לאנושות ולא דת של הרג חפים מפשע.

* המקור: ממר"י – המכון לחקר תקשורת המזה"ת, www.memri.org.il

אנו זקוקים לא רק לפתוות כנות מטעם העלמאא של האומה [האסלאמית], אלא גם לפתוות ברורות שאינן משתמעות לשתי פנים מטעם מוסדות הדת הגדולים, בין אם באל-אזהר או במכה. כמו כן [הפתוות] צריכות להיות אמיצות באופן כזה שיקראו בגלוי למוסלמים להתנגד למעשי הטרור האלה ולכל הקבוצות האסלאמיות התומכות בטרור כלפי אזרחים חפים מפשע, לא משנה מה דתם, עדתם, צבעם או מוצאם...

חשוב שפתוות אלה יפורסמו בדרך שתגרום לאנשים להיפטר מהמוסר הכפול ומפיצול האישיות ולא לומר על מעשיהם של בן לאדן וחסידי הטרוריסטיים 'תודה לך מפני שאתה עושה למערב מה שאנחנו רוצים ולא מסוגלים לעשות'. כאילו שהם אומרים בשתיקתם ובעמדתם הלא ברורה: 'ראוי שהעולם ייפגע מפעולות הטרור שאתם מבצעים'. עמדה זו, גם אם אין לה ביטוי פומבי אצל חלק מהאנשים, הרי שהיא ברורה ואין צורך להוכיח אותה. לכן חשוב שהמוסדות הדתיים וחכמי הדת, נאמני האסלאם, יתערבו בעניין ויבהירו את הדברים לכלל הציבור על מנת שעמדתם תהיה ברורה. בהמשך הם גם ייקחו חלק בייבוש מקורות הטרור באופן סופי.

מדובר בתרבות ההרג והאובדן, או אולי בתרבות 'המוות המחייך'. המתאבד או זה שמבצע פעולת [הטרור] מרחוק, הולכים אל זירת האירוע בביטחון מלא כשחיוך פרוש על פניהם מתוך שמחה על מעשיהם. המתאבד רואה עצמו בדרך לגן עדן, כשמה שמפריד בינו לבין [ההגעה לשם] היא רק לחיצת כפתור שאחריה הוא ומי שסביבו יתפוצצו, והוא ירחף בגן עדן ויעזוב את הארץ הזו ואת הרוע שבה. מבצע פעולת [הטרור] מרחוק מחייך גם הוא מכיוון שהוא סבור שהוא מבצע את צו אללה - כפי שמנהיגיו הטעוהו לחשוב. אם הוא יהרוג כופר יהיה לו שכר [בעולם הבא] ותהיה זו סיבה לכניסתו לגן עדן, מפני שהרוצח והנרצח לא יפגשו באותו המקום, שהרי אחד מהם בגן עדן והשני בגיהנום. היות שהרוצח הוא מוסלמי והאחר כופר וחוטא הרי שהראשון יבטיח את כניסתו לגן עדן לאחר

פעולת [הטרור] הזה!! כמו כן, האם הוא לא ימשיך לחייך ולמלכד מכוניות נוספות, לאחר ההבטחה האומללה הזו [שיגיע לגן עדן]?!
'חיוך מוות' [מסוג] אחר הוא החיוך שניכר תמיד על פני המנהיגים המחייכים חיוך זדוני כאשר הם מכשירים את האנשים הללו לביצוע פעולות [הטרור] פה ושם. הם יושבים ומשקיפים מרחוק, נמנעים מלפגוע בעצמם ומסתפקים בספירת הפצצות המתקתקות שלהם שמסתובבות על פני האדמה!!!

אלו הם חיוכי המוות בזמן שבו כבר אין מקום לשכל, להגיון ולצדק אצל בעלי אותם החיוכים. לפיכך התערבותם של חכמי ההלכה הפכה לדבר חשוב ביותר בשלב המסוכן הזה בהיסטוריה של האומה [האסלאמית], אשר רבים מבניה החלו להעדיף את בטן האדמה מאשר את פני האדמה כתוצאה מהכישלון, הדיכוי והעושק והופכים לטרף קל בידי בעלי הדעות הטרוריסטיות, אשר מוכנים לעשות כל דבר למען הגשמת תוכניותיהם ההרסניות נגד האנושות.

[1] אל-אתחאד, (מאע"מ) 26.4.2006. המאמר פורסם גם בשבועון המצרי הליבראלי נהצית מצר ב-1.5.2006.